

Garant, og Udvalget afgav da Tilbud om som fuld Afgørelse af Gælden kontant at betale 200 Kr., eller ca. 26 pCt. af Gælden.

Med Lov Nr. 90 af 6. April 1906 som Udgangspunkt vil det, efter hvad ovenfor er oplyst, findes naturligt, at der indrømmes Sandvig Havn Adgang til paa lempelige Vilkaar at afgøre sin Gæld til Statskassen. Da nu Debitor selv er ude af Stand til at betale, bør der ved Affindelsessummens Fastsættelse tages fornødent Hensyn til Garantens Betalingssevne. Allinge-Sandvig Købstadkommune er imidlertid, efter hvad der er oplyst for Kommissionen, særdeles fattig, og i denne Omstændighed har Kommissionen fundet Beføjelse til at undlade at fremsætte Fordring om en større Affin- delsessum end tilbudt.

Man kan derfor anbefale, at det gjorte Tilbud modtages.

Allinge Havn.

Under Allinge-Sandvig Kommunes Garanti er der ydet Allinge Havn tvende Laan af Statskassen:

a. i 1875	(Finanslov 1875—76 § 27 III. d. 5.): 30,000 Kr., til Rest efter	Kr.	Ø.
	at Ydelsen pr. 11. Juni 1906 er betalt		17,286. 30
b. i 1883	(Finanslov 1882—83 § 27 III. c. 14.): 40,000 Kr., til Rest efter		
	at Ydelsen for 11. Juni 1906 er betalt		32,544. 35
			49,830. 65

ad a. Det førstnævnte Laan blev bevilget som Hjælp til Bestridelse af Udgifterne ved Havnens Genopførelse efter Stormfloden den 13. November 1872. Laanet var rente- og afdragsfrit indtil Udgangen af Aaret 1890, hvorefter det forrentes og afdrages med 6 pCt. p. a. (1,800 Kr. aarlig), saaledes at 4 pCt. af det til enhver Tid tilbagestaaende Beløb betragtes som Rente og Resten som Afdrag.

ad b. Dette Laan blev bevilget til Bestridelse af Udgifterne ved en Udvidelse af Inderhavnen og en Omdannelse af Portaabningen ved Indsejlingen til samme. Laanet var rente- og afdragsfrit i 15 Aar, hvorefter det forrentes og afdrages med 6 p. Ct. p. a. (2,400 Kr. aarlig), saaledes at 4 pCt. af det til enhver Tid tilbagestaaende Beløb betragtes som Rente og Resten som Afdrag.

Efter at Allinge Havn ved Hjælp af det førstnævnte Laan var genopbygget efter Stormfloden af 13. November 1872, hvorved de gamle Havneværker for en stor Del bleve ødelagte, og Havnebassinerne delvis fyldte med Sten fra de nedstyrte Værker og med Grus, der skylledes ned fra Havnepladserne, og efter at det indre Havnebassin ved Hjælp af det sidstnævnte Laan var blevet udvidet, have Havneværkerne holdt sig godt. Selv under Stormfloden af 31. December 1904 var Beskadigelsen af Havnen kun forholdsvis ringe og bestod væsentligst i, at nogen Brolægning blev opreven, og en Del Grus og Sten fra Havnepladserne blev skyllet ned i Bassinerne. Efter de saaledes foreliggende Erfaringer kan det forudsættes, at Vedligeholdelsen af Havneværkerne, der ere opførte af Granitmurværk, fremdeles ligesom hidtil kun vil kræve mindre Udgifter. Det samme gælder med Hensyn til Vedligeholdelsen af Dybden i Havnen, idet det dertil fornødne Arbejde indskrænker sig til en Oprensning af og til af det Materiale, der hidrører fra Nedskylning fra Kajer og Pladser, Spild ved Losning og Ladning samt Bundfældning fra Kloakudløb.

Allinge Havneudvalg har for Kommissionen fremhævet Nødvendigheden af, at Indsejlingen til Havnen forbedres, fordi der under de eksisterende, daarlige Besejlingsforhold vanskeligt og kun mod forhøjet Fragt kan opdrives Fartøjer til Havnen paa Grund af, at de ere udsatte for en lang Ventetid, da det skal være næsten stille eller Vind over Land, for at Skibene kunne komme ind og ud af Havnen. Kravet om en Forbedring af Besejlingsforholdene motiveres fremdeles ved, at der ved Byen og i dens Omegn har udviklet sig en stor Stenindustri, som allerede har medført en betydelig Stigning af Havnetrafikken og ventes at ville fremkalde en yderligere Stigning, naar Sikkerheden for Skibenes Anløbning bliver større, og Fragten derved saa meget billigere. Endelig udtaler Havneudvalget som sin Formening, at en Forbedring af Besejlingsforholdene vilde være af stor Betydning for Byen derved, at denne kunde drage en Del af de Havarister og kulsøgende Dampskibe, der nu særlig søge til Ystad,